

LA SETMANA SANTA A BARCELONA: ELS CULTES I LES COSTUMS

Teresa Mª Comellas i Cuadern

Els estudis dels evangelis indiquen que ja en temps apostòlics es donava èmfasi a l'última setmana de la vida mortal de Jesucrist.

Farem una repasada històrica i després actual, de les celebracions de la Passió, Mort i Ressurrecció de Jesús de Natzaret a Barcelona, des de la vessant dita de la "religiositat popular"

DIUMENGE DE RAMS.

Tota la celebració girava al voltant de la Missa, Processó i benedicció dels Rams

Els nens i nenes barcelonins igual que els infants de Jerusalem rebien a Jesús, amb palmes i rams de llorer i olivera. En el campanar del Pi i en el d'altres Parròquies barcelonines s'hi plantava un pi. A principis del segle XVI, al peu de l'Altar de la Catedral de Barcelona s'hi posaven dos rams de llorer i després de la benedicció es pujaven a dalt del campanar.

Fins fa relativament pocs anys es podien contemplar dues palmes gegants col·locades entre els dos campanars de la Basílica de Santa Maria del Mar.

Els infants portaven les palmes treballades pels cistellers del Plà del Llobregat que les teixien i venien a la Fira de Barcelona des de l'any 1860. La palma o palmó era regalada per la padrina als seus fillols o filloles.

A les palmes i palmó s'hi penjaven uns rosaris de sucre, que reconeixien l'origen del costum que la mainada portes a beneir rosaris fets per ells mateixos amb pinyons, panses, figues i castanyes. També els hi posaven figuretes de pasta de pa, planes, amb forma d'ocells, peixos, cavalls etc...els anomenats "currotacos"

També oficialment la ciutat es sumava a la festivitat. Segons les cròniques del segle XVII de l'antic Consell Barceloní, els Consellers assistien corporativament a la benedicció de Rams a la Catedral i el senyor bisbe els donava una palma que portaven a la Processó.

En acabar la benedicció els infants picaven a terra amb les palmes i palmó per treure la cabellera o filament, lluint-la després i comparant-la amb la dels altres companys.

DILLUNS SANT

Avui a la Catedral i en altres esglèsies, s'aixecava la Vera Creu i es cantava la Passio a tres veus. També ho feien al Oratori de Sant Felip Neri.

Els aparadors de les botigues de robes barcelonines, des d'aquest dia fins el Dissabte de Gloria, lluien robes negres en senyal de dòl i entapissaven d'aquest color les seves façanes.

Els infants se'ls entretenia amb jocs quietes i sedentaris per evitar que fessin soroll i alteressin el silenci propi d'aquests dies.

Els Capitans Manaies penjaven al balcó el Penó de la seva colla, per anunciar que el Dimecres Sant sortiria d'allí la colla d'armats per anar a retre guàrdia al Sant Sepulcre.

Fins i tot apareixia pels carrers de Barcelona l'estanyapaelles, per tal d'adobar els atuells, que guardats tota la Quaresma, pel dejuni carnal, s'havien de fer servir el Dia de Pasqua.

DIMARTS SANT

La Confraria de Jesús Infant o dels esclaus organitzaven la processó dels dimarts Sant. Hi ha notícia que processonava l'any 1742. Sortia de l'esglèsia dels Trinitaris de la Rambla, on avui hi ha el Teatre del Liceu. L'any 1835, fou destruït aquest Convent i va continuar sortint de la Parròquia de Sant Jaume. Aquesta Processó es va organitzar fins l'any 1863.

Es caracteritzava perquè en lloc d'armats hi anava una comparsa de turcs armats fins a les dents, presidida per un capità que anava embolicat amb una pell de tigre que era l'admiració de la gent. Aquesta comparsa corresponia a una tradició. La confraria tenia per advocada una imatge de

Jesús infant que durant molts anys va servir d'estaca en el desori del palau d'un gran personatge de Turquia. Uns esclaus la van descobrir i en van donar compte a uns Trinitaris missioners que van anar a Turquia a redimir la imatge. Els turcs en van demanar tant d'or com pesava. Posada la imatge en una balança restava enlaire. Una ventada va fer caure una palla al plat del pes i la balança va restar igualada. I els turcs van haver de donar el Jesuset pel preu de una simple palla. La imatge va passar a la Parroquia de Sant Jaume on ha estat fins a temps recients en una capella del creuer. Actualment hi ha una imatge del Nen Jesús en una capella lateral, a la dreta, però no és l'original.

El capità general solia assistir a aquesta Processó com a pendentista. Això feia que hi anessin moltes autoritats i militars.

Aquesta Processó no hi anaven gaires misteris: els dels Mestres barretaires, que figurava Nostre Senyor amb la creu al coll. ; el de la Santa Espina dels mestres galoners i el del Davallament de la creu dels mestres perruquers.

DIMECRES SANT

Segons el Dietari de l'antich Consell Barceloní, el 4 d'abril de 1437 els consellers van acordar que des del Dimecres fins el Dissabte Sant, els bordells estiguessin tancats i les dones que els atendien tancades al Convent de les Egipcíiques. L'any 1446 disposaren que estiguessin tancades els seus bordells, vigilades pels caps de guaita, destinant una quantitat pel pagament d'aquets.

Igualment es va prohibir el joc.

Aquest era el dia en que es lliurava a l'esglèsies el ciris i les palmes i rams beneïdes el diumenge de Rams, per tal de guarnir el monument.

DIJOURS SANT

El Dijous Sant i el Divendres Sant eren festius a Barcelona, des de l'any 1482 per acord del Consell de Cent. En temps més moderns es prohibí la circulació de les diligències que feien el correu i fins i tot el ferrocarril de Mataró.

En aquest dia les campanes deixaven de tocar a les 10 del matí i no ho tornaven a fer fins les 10 del matí del dissabte de Glòria.

Després de l'ofici de Dijous Sant a Barcelona es feia el Lavatori. El practicaven les persones de més alta dignitat. Expliquen que el rei Martí l'Humà quan es trobava a la ciutat, rentava els peus a dotze pobres a la capella reial. El Bisbe els rentava a la Catedral. i en el segle XVII aquesta cerimònia es feia en el claustre i els dotze apòstols eren 12 canonges.

Les autoritats civils a més de regular el calendari d'aquesta Setmana, prenen part molt activa en els Cultes. Les Actes de l'antich Consell Barceloní ens fan la crònica de les activitats dels Consellers. El Dijous Sant, 3 d'abril de 1561 els Consellers anaren a la Seu i portaren les barres del tàlem en la Processó d'acompanyar a Jesús al monument. El Dijous Sant del 19 d'abril de 1565 els Consellers vestits amb les gramalles de dòl, porten el tàlem en la Processó del monument i després de dinar, amb la mateixa indumentària van a seguir monuments de les diverses esglèsies de la ciutat. El Dijous Sant 29.3.1584, van a seguir monuments i a sentir els fasos al Convent de les Jerònimes.

El poble anava a seguir monuments. Era costum de visitar-ne un mínim de nou i de resar en cada un d'ells cinc oracions en record de les 5 llagues de Crist. Els homes portaven el vestit de nuvi i les dones anaven de negre. En el segle XIX tenien fama de guarnir millor els monuments: la Seu, la Mercè i la Trinitat.

Aquest dia es celebrava l'ofici de tenebres i en arribar el 15é salm, els fasos a càrrec de la mainada que picava a terra i sobre totes les fustes que trobava, el que es deia "matar jueus" A la

Catedral de Barcelona en els comptes de l'any 1386, hi ha una partida pagada per arreglar una cadira feta malbé amb el fasos.

L'any 1390 el rei Martí l'Humà va donar a la Seu de Barcelona una reliquia de la Santa Espina i cada Dijous Sant era exposada al públic. A la mitja nit sortia una Processó de la sagristia que voltava el temple i es dirigia al Altar Major per dipositar-hi el relicari.

Hi anava un canonge que portava tres ciris de color verd, dos encesos i un apagat. Cada ciri representava cadascuna de les basíliques dedicades a la Santa Creu, la Basílica romana de la Santa Creu, el temple de Jerusalem i la Catedral de Barcelona. El ciri apagat representava el temple de Jerusalem, en poder de musulmans i infidels. Segurament el culte a la reliquia de la Santa Espina es va passar a la Parròquia del Pi, ja que no es troba constància d'aquesta festa a la Catedral i se sap que l'any 1586 es va constituir la Confraria de la Santa Espina a l'església del Pi, i s'establí la celebració de una Processó.

Les processons de Setmana Santa a Barcelona s'iniciaren a les darreries del segle XVII, encara que trobem a les Cròniques del Dietari del Consell Barceloní que el dia 12.4.1596, Divendres Sant, els Consellers anaren amb les gramalles de dòl a portar el tàlem de la reserva del Santíssim del monument i després de dinar participaren a la Processó de la Soledat del Convent de la Merçè.

Al cap vespre del Dijous Sant se celebrava la processó organitzada per l'Arxiconfraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor, vinculada a l'església del Pi que tenia per fi acompanyar caritativament els condemnats a la darrera pena. Durant el segle XV es va cloure l'obra del temple amb la construcció de la Sala capitular o Capella de la Sang.

La finca que fa cantonada amb el carrer Cardenal Casañas havia estat la casa rectoral d'aquesta Parròquia i des de fa molts anys és l'estatge de la Reial Arxiconfraria de la Puríssima Sang.

Aquesta entitat organitzava la Processó del Dijous Sant, en la qual hi participaven molts gremis, cada un amb un misteri o representació plàstica de un tema religiós de la Passió de Crist. Els gremis que no podien guardar el seu Misteri al seu estatge el deixaven a la cura de l'Arxiconfraria de la Sang, que el guardaven al seu casal. En certa ocasió van fer unes notables obres a la porta a fi de facilitar l'entrada i sortida del Pasos.

Aquesta casa conserva encara la porxada o galeria superior sota de la teulada tan típica de les grans cases barcelonines d'aquell temps.

Era la Processó més important de tota la Quaresma barcelonina. Venien gent de fora a veure-la en carros que formaven llargues cues, aquestos carros no entraven a la ciutat i quedaven fora, confiats a la guardia de gossos..

A la Plaçadel Pi s'organitzava la Processó de la Sang que sortia del casal de l'Arxiconfraria on es guardava el misteri del Sant Sopar. La veu popular deia que entre tots els gremis de la ciutat no podien donar sopar a Jesús i els Apòstols i la Arxiconfraria de la Sang els donava sopar, per aixó sortien de la casa seva, fen referència a la riquesa de l'Arxiconfraria.

Hi participaven els gremis i les congregacions més importants i era la Processó més nombrosa. Portaven els passos o misteris més artístics i de més mèrit

Davant de la processó de la Sang hi anava un confrare encucurullat que tocava la campaneta emprada per anunciar la capta de la caixa dels pobres condemnats a la forca i el pas de la comitiva que els conduia al patíbul. Com que la processó recordava la comitiva que conduia Jesús al suplici, també hi sonava la campaneta dels condemnats. Era costum dels llocs on s'aixecaven forques i hi havia botxí, era qui tocava la campaneta.

El misteri de la Coronació d'Espines era atés i conduït. pel gremi de mestres sastres.
El gremi de ferrers del Portal nou contribuïen a la processó amb el pas de l'Assotament.
El gremi de mestres barretaires els hi corresponia el misteri de Jesús de Natzaré amb la creu al coll. Cada any al Jesús li posaven un barret de nou model.
Al gremi de ferrers del Raval li corresponia el Misteri de l'Ecce Homo. La fesomia de la imatge era molt adolorida, deien que corresponia a un confrare serraller que fou passat Boria avall i condemnat a tres-cents assots per haver fet claus falses.
El gremi de velluters portava a la processó el misteri de Jesús amb la creu al coll camí del Calvari.
El gremi de tintorers de seda i els confreres dels velers, tenien al seu càrrec el despullament de Jesús.
El gremi de mestres sabaters de la Confraria de Sant Marc, portaven el misteri del clavament de Jesús a la creu, construït l'any 1663.
Els Elois i el gremi de calderers, llautoners i llanterners portaven el misteri del Davallament de la Creu. El gremi dels mestres hostalers, Confraria de Santa Marta duïen la imatge de la Mare de Déu de la Pietat.
El gremi de revenedors o botiguers, Confraria de l'Arcàngel St.Miquel, tenien un pas, obra de l'escultor Damià Campeny, segle XIX, l'enterrament de Jesús.
El gremi de forners portava el misteri de l'Ecce Homo.
El gremi d'hortolans tenia al seu càrrec el misteri de La Presa de l'hort. Posaven gran mirament en guarnir-lo amb les verdures i les fruites més grosses i vistoses que podien trobar en els horts dels confreres, tots els quals s'esforçaven a poder-hi portar quelcom del seu. Aquest estímul havia estat molt general entre els hortolans d'arreu, que eren els qui solien tenir cura d'aquest misteri. A fi de donar una sensació de més realisme lligaven ocellets al cim dels arbres perquè cantessin. Els confreres dels hortolans tenien per distintiu el color verd, el qual empraven per al faldellí dels misteris, per al ciris que portaven i en diferents motius ornamentals de llurs vestes i de la indumentaria del manèl. El pas dels hortolans trencaven la monotonia cromàtica del conjunt de la processó

Els armats anaven darrera el misteri del Sant Sepulcre, però no sempre era així, a vegades desfilaven davant de la Processó. La colla es reunia a casa del Capità Manaia, i d'allí sortia formada amb tota ostentació cap l'estatge de la Confraria o del particular que guardava el Sant Sepulcre. Aquest era acompanyat a l'església de la qual havia de sortir la Processó i mentre estava allí li feien guardia un nombre d'armats que a cada moment es rellevaven fent molt de soroll. Entrada la processó, tornaven a acompanyar el Sant Sepulcre i el Capità a casa seva.

Un dels porters, anomenat Freixes, del Palau del Baró de Savassona, on es avui l'Ateneu, es dedicava a llogar robes de teatre, també llogava la indumentària pròpia per a la representació del drama de la Passió i per les colles de armats i soldats romans que formaven les comparses de les processons de Setmana Santa. En Freixes era mestre d'armats, els llogava la roba les llances i també els ensenyava les evolucions pròpies. Molts dels armats anaven a vestir-se i a despullar-se en aquest Palau

DIVENDRES SANT

A la Seu s'hi celebrava l'ofici, al qual assistien els Consellers de la ciutat.

Al cap vespre sortien les Processons organitzades per les Confraries.

La Confraria de la Mare de Déu de la Soledat estava formada per la noblesa i sortien en processó des de la Basílica de la Mercé on tenien la seva seu. Els confreres vestien robes de seda negra,

cenyidas per un cingul, cobert de pedreria, del qual penjava una daga que els queia al costat. Els armats també vestien robes negres i els plomalls del cap del mateix color. Només eren de color diferent els escuts que duïen al braç ; els cascos de llautó lluent i brunyit.. La Confraria de la Mare de Déu de la Novena, patrona dels comedians, vinculada a l'esglèsia de Santa Mònica s'hi afegia. L'any 1651 no va sortir la processó per l'epidemia de pesta que hi havia a la ciutat. El Conseller en cap l'anava a veure des de un balcó semi oficial de la Plaça de la Llana. Altres Consellers hi participaven Per veure-la es concentrava una gran gentada. Era coneguda vulgarment per la "Processó dels puputs" perquè darrera del Sant Crist anaven tres músics que tocaven una tonada típica i duïen la testa coberta per una caputxa, que als ulls de la gent, els donava l'aspecte de puputs

La Congregació de la Mare de Déu dels Dolors, dels frares servites, ubicada a la Plaça del Bonsuccés, també sortia en Processó, d'ací que la Plaça i el Carrer, que es per on sortia a La Rambla van pendre el nom del Bonsuccés que encara perdura actualment.

En abolir-se les ordes religioses l'esglèsia fou donada a la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors.

També hi participaven els gremis amb els seus Misteris, la Confraria dels Elois, portava el Misteri de la Presentació del infant Jesús al Temple.

La Confraria de Sant Maurici Patró dels tintorers de drap, a començaments del segle XIX, portava el misteri de la Vera Creu.

El teixidors del Barri de Sant Pere, portaven el Misteri de Jesús amb la creu al coll.

El gremi d'hortolans del Portal Nou participaven a la Processó de la Confraria dels Dolors amb el pas del Misteri de la fugida a Egipte, on destacava la Mare de Déu seguida a sobre una somereta

La Confraria del gremi de sastres, estava vinculada a l'esglèsia del Carme del Raval. participaven a la Processó portan el Misteri de la Coronació. Els prohoms anaven amb vestes molt llargues que arrossegaven.

La Confraria de Sant Sebastià dels calceters, formaven gremi amb els mitjaires i els garroters, o sigui els que es dedicaven al teixit de punt d'agulla, acudien amb el Pas de les Santes Espines.

La Confraria de Sant Esteve del gremi de freners portaven el Pas del Sant Sepulcre.

Els tintorers de seda, duïen el Pas del Despullament del Senyor.

El gremi dels llautoners, calderers i campaners en assistir a la Processó de Setmana Santa duïen els Pas del Davallament de la Creu. Els calderers també havien portat la Mare de Déu dels Dolors.

La Confraria de Sant Jaume aplegava els mestres sombrerers que anaven a la processó portant el pas de la Verònica, que el guardaven en una casa de la Plaça de la Verònica. Els armats assajaven la conducció i unes passades que feien al seu voltant en el pati de la casa.

En el carrer Peu de la Creu hi havia una capelleta dedicada a la Mare de Déu del Peu de la Creu que sembla que pertanyia al convent de les monges egipcíaques, era visitada per la processó de l'esglèsia del Bonsuccés. Es distingia perquè allí l'esperaven gran nombre de joves amb el pit i l'esquena descoberts i es deixuplinaven el cos. Era propietat de una confraria molt important de la qual havia format part el rei Joan II

Els Confreres de Sant Telm eren capitans de veixell i senyors de nau en definitiva mercaders i vivien al del mateix nom..Allí havien aixecat els seus palaus, emulan els del carrer Moncada, constituïan una segona noblesa. Eran els comerciants que es dedicaven a importar i exportar. La majoria eran propietaris de naus que transportaven manufactura barcelonina, a destí i allí en carregaven una altra. i la portaven a Barcelona.,. A ells es deu la constitució dels Consolats arreu del mediterràni.

Anaven a la processó de Setmana Santa amb atxons pero no tenien Misteri.

Els corders no prenen part a les Processon de Setmana Santa de la Barcelona.

Els peixaters com que els dies després del Divendres Sant, la gent no menjave peix anaven a Montserrat, on es juntaven casi tots els peixaters de Catalunya.

PROCESSÓ DE LA BONA MORT

La Congregació de la Bona Mort estava establerta al Oratori de Sant Felip Neri, sortia el Dimecres de Cendra i els seus confreres duïen petites caixes de mort, plenes de ossos i calaveres a les mans per recordar a tothom el que serem després de la mort.

També el Divendres Sant Sant, amb la participació dels gremis i els seus Pasos.

A mitjans del segle XIX, La Confraria de la Mare de Déu de l'Assumpta, que agrupava als mestres, galoners, cordoners passamaners o cinters, amb ordinacions gremials des del 1505.

primer vinculada a la Capella de Santa Marta de la Riera de Sant Joan i més tard a la Basílica de la Mercè. Assistia a la Processó de la Bona Mort de mitjans del segle XIX, portant els Misteri del Sant Sepulcre, També posseïen una bella imatge de la Mare de Déu de la Pietat muntada a tall de Misteri, amb la qual també participaven a les altres Processons de Setmana Santa.

Els velers portaven el misteri de la Santa Espina.

LES MANAIES

La colla dels armats de l'esglèsia del Bonsucés. era una de les comparses més importants de les processons antigues de Setmana Santa.El grup de soldats romans que havien de seguir el misteri del St.Sepulcre, simulaven que el guardaven per orde de Pilats, pero no era així, anaven davant de tot el seguici i obrien la marxa com una mena de guardia d'honor. Els armats presidits pel capità Manaies, trompeters, tabalers, pendonista i els escabellats feien un pas propi i especial. De tant en tant, i en llocs del seguici generalment fixats previament, feien la pendonada que consistia en un seguici d'evolucions i moviments que volien simular un exercici militar, però tenien més de dansa que d'altra cosa.

Per tal d'apendre aquestes evolucions, calia un assaig que solia celebrar-se gairabé cada dia durant la Quaresma al vespre, abans de sopar. Era molest fer els assaigs en locals tancats pel so del instrument de trompetes i tabals i s marcaven el ritme de passes, amb un cop de llança a terra, tant fort com podien. Aquesta colla del Bonsuccés havien celebrats assaigs en el pati de la casa Sanllehí, (on avui hi ha en els baixos La Formiga d'or) Era corrent que les colles d'armats escollissin per als assaigs patis de cases senyoriales més o menys properes a l'esglèsia que organitzava la processó. En aquells temps de vida tan patriarcal i austera hi havia pocs elements de distracció majorment durant la Quaresma, que constituïa un espectacle anar a veure assajar les colles d'Armats i comentar i establir comparacions amb altres colles; aviat es formaven partidaris d'uns i d'altres i s'entaulaven discussions i preferències. Molta gent, en sortir del treball i abans de sopar, anava a veure si una o altra colla havia progressat gaire des de la darrera setmana i es visitava les cases que servien d'assaigs igual com per Setmana Santa visitava els monuments.

L'esglèsia de Sant Jaume va ser la última que va conservar la comparsa dels armats en la processó parroquial de Setmana Santa. Una any quan retiraven, en passar pel carrer del Beat Simó de Roges, per entrar al temple per la porta posterior, uns beverris forasters que hi havia a la taverna de la Catedral d'aquest carrer, van calar foc a les cues d'estopa que penjaven dels cascots dels armats. Aquests van tractar de repel·lir l'agressió amb les llances de fusta que portaven, però els beverris els van atacar amb armes blanques i van ferir el pobre capità Manaies. Des de llavors va deixar de sortir aquella comparsa que era tan típica a la Processó.

DISSABTE SANT

El dissabte Sant, quan les campanes de cada parròquia tocaven al·leluia els servites, treien la corona de la testa de la imatge de la Mare de Déu dels Dolors i n'hi posaven una de flors, costum que també la practicaven les persones que a casa seva tenien una imatge de la Mare de Déu dels Dolors.

Primer des del Fort Pius i després des del Castell de Montjuich, al toc d'al·leluia disparaven canonades. I els vaixells del Port hissaven les banderes i també disparaven i tocaven les sirenes.

Els calderers el Dissabte de Glòria, al toc d'al·leluia, feien un repic especial amb llurs estris formant una combinació tant harmònica com ho permetia la simplicitat i sonoritat de les eines del ram. Calderers i mestres de seny o campaners aquest dia deixaven entrar la mainada als seus obradors a repicar calderes i campanes, vigilant que no les abonyeguessin.

Els nens i nenes al punt de les 10 sortien al carrer a picar amb les tapadores de les olles.

Tal dia com avui el Capítol Catedral regalava un bé als escolanets de la Seu. Després del toc d'al·leluia sortien al claustre i jugaven una estona amb la bestiola.

Al capvespre sortia la Processó de l'Encontre que organitzava la comunitat de servites del Bonsuccés. Més tard aquesta Processó va sortir pel matí i des del Convent de Santa Caterina.

DIUMENGE DE PASQUA

La Pasqua fou la primera festa que van celebrar els primers cristians. Dóna sentit a la vida terrena de Jesús de Natzaré amb la redenció de la humanitat pel sacrifici de Jesús en la creu.

Des de l'any 1766 a Barcelona sortien les caramelles, però no van aflorar amb nombre de colles fins l'any 1854

Els padrins regalaven els seus fillols la mona de Pasqua.

LES PROCESSIONS EN L'ACTUALITAT

El Divendres Sant, el cos de Portants trasllada el Sant Crist de Lepant al Plà de la Seu, i al toc de les tres de la tarda, el Sermó de les 7 paraules.

Després de la guerra continuà sortir la Processó de la Bona Mort. L'any 1949 el rector de la Parròquia de Santa Anna, Mossén Pujol es nomenat Prefecte de la Congregació de la Bona Mort. A la Processó del Divendres Sant presidida pel Sant Crist, hi assistia l'esmentat Rector com a Delegat del Bisbe. L'any 1961 aquesta Congregació es trasllada a la Parròquia de Santa Anna i d'ací va sortir en Processó fins l'any 1966.

LA PROCESSÓ DE LA HDAD. DE NTRO. PADRE JESÚS DEL GRAN PODER Y DE LA VIRGEN DE LA ESPERANZA MACARENA.

Els anys 60 neix la idea de la fundació de una confraria penitencial a Barcelona per part de un grup de devots de Maria Santíssima de l'Esperança Macarena afincats a Barcelona.

Divendres Sant, 8 d'abril de 1966 la Germandat realitza la seva primera estació de Penitència formant part de la Processó del Crist de la Bona Mort.. La sortida s'ha de fer des de les Reials Drassanes perquè la porta del temple de Santa Mònica, on tenien la seva seu, no disposava de les dimensions necessàries. Es contractà un grup de "costaleros" de Sevilla i aquesta Germandat els cedeix un mantell, una toca, tots els canalobres i la Creu de guia.

Gràcies a aquesta Germandat, Barcelona va poder continuar contemplant la Processó del Divendres Sant, quan la Processó de la Bona Mort va desaparèixer. Llavors la Germandat treballa per poder sortir amb un Crist. i s'encarrega la imatge a Julio Pérez Ripoll, deixeble d'Enric Monjo i de Frederic Marés i el Divendres Sant de 1972, procesiona per primera vegada el Pas del Nostre Pare Jesús del Gran Poder.

La Processó es limita als carrers de la demarcació de la Parròquia de Santa Mònica, més tard s'aconseguí pujar i baixar les Rambles, realitzant el tradicional Encontre a l'alçada de la Font de Canaletes.

El 23 de febrer de 1978 surt de Santa Mònica una Processó de trasllat de les imatges i torna a Sant Agustí, on des d'ara ocuparan la segona capella a ma dreta.

L'any 1992 ,es procesiona fins la Plaça de la Catedral on el Cardenal Carles reb a la Germandat en la seva estació de penitència i allí mateix es fa l'Encontre. Des d'aquesta data any rera any la Germandat processona la Mare de Déu i el Jesús del Gran Poder per la Rambla, per fer cap al Plà de la Seu on l'espera Mns. Lluís Martínez-Sistach Arquebisbe Metropolità que presideix l'estació de Penitència.

El diumenge de Rams de l'any 2003 surt per primera vegada la Processó de la "Burreta" imatge procedent de un donatiu i com que es complien 800 anys de la fundació de L'Orde de la Merçè es va procesionar des de la Parròquia de Sant Agustí fins la Basílica, amb gran participació de fidels, especialment nens i nenes.

Aquesta Processó surt cada any fent un recorregut per la Rambla, C/Santa Anna, on a la porta de la Parròquia de Santa Anna l'esperant un grup de confreres de la Cofradia de la Virgen de Guadalupe, vinculada a aquesta església. Baixen pel Portal de l'Angel i a través del c/ de la Canuda surten altra vegada a la Rambla, per tornar a Sant Agustí. Molts barcelonins porten els seus fills a contemplar el pas de Jesús sobre la burreta.

L'any 2004 aquesta la Germandat celebrà el seu 40é. Aniversari.

COFRADÍA DE LA VIRGEN DE LAS ANGUSTIAS.

Constituïda l'any 1994 te la seu canònica i la seva Capella a la Parròquia de Sant Jaume.

Cada Divendres de Quaresma els confreres es reuneixen per fer el Via Crucis per l'interior del Temple.

Tres dies abans del Diumenge de Rams es resa el Tridu.

El Divendres Sant surt la Processó amb la Mare de Déu de les Angoixes sobre un tró portat per una quadrilla de "costaleros" de la Cofradia 15+ 1 de L'Hospitalet.

Pels carrers del Barri Gòtic fan cap a la Plaça de la Catedral on es troben amb la Germandat de Nostre Pare Jesús del Gran Poder i de la Mare de Déu de l'Esperança Macarena i son rebuts pel Sr. Arquebisbe.

A aquesta Processó hi participa la Confraria de Sant Marc Evangelista, confraria gremial, degana de les confraries barcelonines, agermanada amb la Cofradía de la Virgen de las Angustias, la més jove de la ciutat i també s'hi afegeix la Cofradía de la Virgen de la Cabeza en Catalunya, confraria de gloria que celebra també l'estació de Penitència. Des del Consell General de Germandats i Confraries es treballa a fi que les Confraries de Glòria s'incorporin a aquestes Processons de Setmana Santa i perque torni a sortir en Processó el Crist de la Bona Mort, que es venera a la Parròquia de Santa Anna.